

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 14713/2022

08.12.2022. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Београд, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво у Београду, Одељење у Суботици, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 287/22 од 15.03.2022. године, у седници одржаној 08.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Сомбору Гж 287/22 од 15.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Сомбору Гж 287/22 од 15.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П 622/2020 од 30.11.2021. године, ставовима првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име разлике између припадајуће и исплаћене накнаде за личну инвалиднину и ортопедски додатак за период од 01.03.2017. године до 31.12.2019. године исплати износ од 111.298,72 динара, са законском затезном каматом од 13.03.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 128.080,00 динара, са евентуалном законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Решењем Вишег суда у Сомбору Гж 287/2022 од 15.03.2022. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, сходно члану 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, ревизијом тужиоца се оспорава одлука о трошковима поступка, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Поред тога, нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради уједначавања судске праксе поводом одлуке суда о трошковима поступка, имајући у виду да судови о трошковима одлучују у сваком конкретном случају, ценећи одредбе Закона о парничном поступку којима је регулисано одлучивање о захтевима странака за накнаду трошкова, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 420. у вези са чланом 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 28. прописује да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.), док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да се ревизијом оспорава одлука о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија тужиоца изјављена против ове врсте одлуке, која представља споредно тражење није дозвољена.

На основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**